

3485 2. Beh. af Lovf., hvore. Indenrigsm. bem. til at stadf. Forandr. i Statuter f. Kreditf. 3486

syn til det Tilfælde, som har bevirket, at Lovforslaget er fremkommet. Jeg drifter mig til at opfordre det ærede Medlem til at udtale, om der med Hensyn til det Tilfælde, som egentlig har fremkaldt Lovforslaget, og som findes omtalt i Begyndelsen af Motiverne, billigvis og fornuftigvis kunde gives mere detaillerede Oplysninger, end der er givet. Naar imidlertid Lovforslaget ikke er baseret paa alene at angaa netop dette ene Tilfælde, er det, fordi det maatte synes lidet naturligt at skulle sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse for en saadan Forandring fra $\frac{1}{24}$ til $\frac{1}{25}$. Det er et Regnskabspørgsmaal, som saa at sige aldeles intet Udslag gjør med Hensyn til den vedkommende Kreditforenings hele finansielle Stilling; Forandringen sker kun for at gjøre det muligt at føre Regnskabet uden for stort Besvær og uden for stor Unødsaglighed. — Det er dernæst nævnt i Motiverne, at der endvidere er to Tilfælde af lignende Art, om hvilke der dog ikke endnu foreligger noget Andragende for Ministeriet, men man kan af de samme Grunde vente, at der vil komme til at foreligge saadanne Andragender. At man imidlertid i Motiverne skulde have udtalt sig om, hvad de Vedkommende, som endnu ikke have henvendt sig til Ministeriet, maatte ønske, ligger dog udenfor det Rimelige og Mulige; der kunde dog umulig være givet de samme Oplysninger derom som om det første Tilfælde. Jeg tror saaledes, at enhver Udbredelse for, at der ikke foreligger Alt, hvad der kunde tjene til Oplysning om denne Sag, maa bortfalde; thi der foreligger ikke Mere for Ministeren. At man skulde have en Reservefond, som ikke skulde være bestemt til at gjøre vedkommende Institution sikker og at dække den imod visse Tilfælde, forekommer mig at være yderst urimeligt; thi alle Reservefond ere dog tilfede for at dække vedkommende Forening eller juridiske Person imod visse uforudsete Tab eller imod visse Udgifter, som man har henvist til Afholdelse af Reservefonden. At det nu paa en Gang skulde være tvivlsomt, om Reservefondens Forøgelse skulde tjene til Selskabets Bestyrkelse, forekommer mig at være et Spørgsmaal, som det neppe vil være rigtigt at reise.

Berg: Jeg holder ikke af at føre en vidtløftig Diskussion om en Sag af denne Natur, men det forekommer mig, at den meget ærede Ministers Stilling til dette Spørgsmaal giver Anledning til Replik. Den høitærede Minister siger i sit Lovforslag — forsaavidt som man kan faae Meningen ud deraf, hvilket man skal have en sær-

deles god Villie til, og den skal jeg nu lægge for Dagen —, at han vil have de Bestemmelser i Statuterne for Kreditforeninger, som angaa Rigs-mønt eller Procentdele, bragte i Overensstemmelse med det nye Møntsystem. Dette maa være Tanken i Lovforslaget, men den ærede Minister er ikke tilfreds med at faae det lagt ind i Loven. Han vil endvidere have Bemyndigelse til væsentlig at fornykke Fordelingen af det Beløb, der gaar ud over Renten, imellem Amortifikation og Reservefonden, som nu bestaar. Dersom den høitærede Minister kun vilde bringe Møntbestemmelserne i Statuterne i Overensstemmelse med Møntloven og Procentbestemmelserne derefter, saa maatte han jo være særdeles tilfreds med det ærede Medlems Forslag, thi det sætter en meget videre Grundse for Ministerens Dumleplads i den Henseende. Dernaest forekommer det mig ogsaa mærkeligt, at den høitærede Minister taler imod Forslaget i een Retning, medens hans Motiver til Lovforslaget tale i en anden Retning. Saa Motiver til Lovforslaget tale nemlig om, at $\frac{1}{24}$ pCt. er foreslaaet forandret til $\frac{1}{25}$ som Tilskud til Reservefonden, hvilket altsaa er mindre end det, der nu gjælder for Kreditforeningernes Vedkommende, og dette motiveres i Motiverne saaledes: „Da Forandringen altsaa vil have en hurtigere Amortifikation til Følge, og derigjennem vil medføre Fordele saavel for Interessenterne som for Obligationseierne, og da Formindstelsen i Indtægter for Reservefonden vil være af aldeles forsvindende Betydning osv.“, saa har han ikke Betænkelighed ved at gaa ind derpaa. Her fremhæver altsaa den høitærede Minister netop det, som jeg nævnte før, nemlig at en Formindstelse af Tilskudet til Reservefonden for Kreditforeninger giver Fordel med Hensyn til Amortifikationen, samt Fordele for Obligationseierne, idet naturligvis de tilbageværende Obligationer stige i Kurs. Smedens saaledes den høitærede Minister roser dette at gaa ned fra $\frac{1}{24}$ til $\frac{1}{25}$, taler han nu imod at gaa opad fra $\frac{1}{24}$ til $\frac{1}{25}$. Vi ere loyale imod den høitærede Minister, naar vi ville hjælpe ham ud af Forlegenheden ved at føre det over i Overensstemmelse med den nye Mønt, men den høitærede Minister maa ikke forlange, at den Bemyndigelse, som Statuterne ikke have givet ham, skal slippe over ved denne Leilighedsbestemmelse, ved en mundtlig Motivering, der staar stik imod den skriftlige Motivering. Den høitærede Minister spurgte før om, hvilken Procent jeg da syntes var passende. Sa, den høitærede Minister har jo selv nævnt $\frac{1}{600}$ pCt., og det har han angivet som Noget, han kunde bruge